20.09.2013 г. / 19:13:18

Вяра

04.10 по еретическия, †21 септември по църковния календар - Св. апостол Кодрат от 70-те. Св. мъченици Евсевий и Приск. Св. свещеномъченици Ипатий и Андрей. Св. Исакий и Мелетий

В памет на светия апостол Кодрат († ок. 130 г.)

Свети апостол Кодрат. Фрагмент от стара стенопис. Косово, Сърбия

Светият апостол Кодрат, един от Седемдесет, проповядвал словото Божие в Атина и в Магнезия*, където бил епископ. Със своята проповед той обърнал мнозина към светлината на Богоразумието. По думите на Сирах, той бил "*като утринна звезда сред облаци*" (Сирах.50:6): под тъмни облаци разбираме езическото безбожие, чуждо на светлината на благочестието. Хората, обхванати от него, стояли в тъмнина и сянка смъртна.

Като проповядвал словото Божие, светият апостол Кодрат възсиял пред тях като голяма светлина. Той разпръснал тъмнината, която ги окръжавала, унищожил идолските жертви: разрушил идолите и с молитвата си разорил бесовските храмове. Както някога звездата била пътеводителка на източните царе, така и той посочил пътя към Христа и както утринната звезда води след себе си слънцето, така и той възвестил на света за великото Светило и разпръснал мрака, обкръжаващ човешките души. Но тъмнината е постоянен враг на светлината.

Затова и безбожните елини, като видели, че Кодрат разрушава храмовете им, изгонва бесовете, изкоренява злочестието, повдигнали обвинение срещу светия апостол и се нахвърлили върху него с камъни, както някога иудеите срещу свети Стефан (Деян.7:59). Макар и затрупан с камъни, но пазен от Христовата благодат, свети Кодрат останал жив. Тогава го затворили в тъмница и дълго го мъчили с глад. Нечестивите идолопоклонници лишили от естествена храна този, който насищал душите им не с тленна храна, но с храна, водеща във вечния живот. Те измъчвали светеца с глад, но сами погивали от този глад, за който Светото Писание казва: "*не глад за хляб, не жажда за вода, а жажда за слушане думите Господни*" (Амос. 8:11). Не могли да погубят с глад мъжа винаги подкрепян свише, но сами обрекли себе си на вечна смърт. След дълги мъчения свети Кодрат умрял, но **душата му живее в Небесното Царство и се наслаждава на райско блаженство**.

Той завършил подвига на своето страдание при цар Адриян и започнал вечния си живот пред Царя на славата Иисус Христос: с Него той страдал, с Него се и прославяли в Неговото Царство.

Святото му тяло, положено в Магнезия, източвало много

изцеления на болните. Амин.

** Магнезия - източен полуостров и област на Тесалия*

Тропарь апостолу от 70-ти Кодрату, епископу Афинскому и Магнезийскому

глас 3

Апо́столе святы́й Кодра́те,/ моли́ ми́лостиваго Бо́га,/ да прегреше́ний оставле́ние// пода́ст душа́м на́шим.

Кондак апостолу от 70-ти Кодрату, епископу Афинскому и Магнезийскому

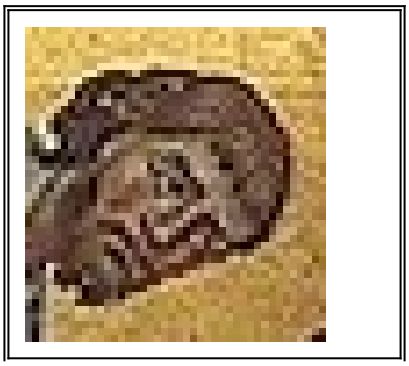
глас 8

Я́ко священнонача́льника че́стна и страда́льца тверде́йша,/ вселе́нная прино́сит Тебе́, Го́споди, Кодра́та апо́стола/ и пе́сньми почита́ет честну́ю его́ па́мять,/ прося́щи всегда́ прегреше́ний оставле́ния// тем дарова́тися пою́щим его́, Благоутро́бне.

Величание апостолу от 70-ти Кодрату, епископу Афинскому и Магнезийскому

Велича́ем тя, апо́столе Христо́в Кодра́те, и чтим боле́зни и труды́ твоя́, и́миже труди́лся еси́ во благове́стии Христо́ве.

В памет на светите мъченици Евсевий и Приск (IV в.)

Свети мъченик Приск. Фрагмент от миниатюра в стара ромейска минология

Свети Евсевий живял във Финикия* и отначало бил таен последовател на Христа. По това време езичниците повдигнали страшно гонение срещу християните: те подлагали вярващите на различни мъчения навсякъде, където могли да ги намерят. Тогава много от вярващите, бягайки от ръцете на нечестивците, се скривали в тайни места. Като размишлявал за думите на Христа: "всеки, който Мене признае пред човеците, ще призная и Аз него пред Моя Отец Небесен" (Мат. 10:32), свети Евсевий се изпълнил с Божествена ревност и като отишъл при управителя на града, застанал пред него и казал:

- Защо безумстваш, богоборецо, преследвайки Христовото стадо?

Князът го погледнал и попитал:

- Кой си ти?

Той отвърнал:

- Аз съм раб на Христа, против Когото ти въставаш.

Силно разгневен от тези думи, князът казал:

- Как се осмеляваш дръзко да идваш тук и да безчестиш мене, княза?

На това свети Евсевий отвърнал:

- Моята ревност за Господа Иисуса Христа ме подбуди да изоблича вашата слепота: понеже вие сте обезумели и се покланяте на бяс, а не на Бог.

Тогава князът заповядал да го съблекат, да го повесят и да стържат тялото му. Стъргали светеца с остро желязо дотогава, докато не се показали костите му. След това започнали да го поливат с оцет и сол и да разтъркват раните му. Всичко това Христовият изповедник претърпял мъжествено, като че не неговото тяло понасяло тези мъчения, и се радвал за това, че страда за Христовата вяра. Когато понесъл всички тези мъки, князът му казал:

- Принеси жертва на боговете и ще бъдеш жив. Ако не направиш това, ще те погубим.

Свети Евсевий отговорил:

- Тялото ми можете да погубите, но Христос ще приеме душата ми. За него искам да претърпя всичко, понеже "който претърпи докрай, той ще бъде спасен" (Мат. 24:13)..

Като видели неговата непреклонност, нечестивците му отсекли главата с меч. Така той отишъл на небесата и приел венеца на славата от ръцете на Господа.

Свети Приск изповядвал името Христово във Фригия и обърнал мнозина езичници към Христа. Като го хванали, нечестивците го провесили и започнали с железни нокти дълбоко да стържат ребрата му, така че цялото тяло на свети Приск било набраздено като разорана земя. Някои от стоящите там нечестивци, като видели лютите мъчения и леещата се кръв на мъченика, изпаднали в силна ярост, измъкнали мечовете си и като се хвърлили към светеца, отсекли главата му.

Така пострадал в свидетелство за Христа този добър изповедник, а сега Христос го изповядва пред Своя Небесен Отец.

Слава на Бога во веки веков. Амин.

* ***Финикия*** *- древна страна на север от Палестина. Представлявала тънка брегова ивица между морето и ливанските планини. От градовете в тази област най-забележителни били Тир и Сидон*

В памет на светите свещеномъченици Ипатий и Андрей

(† ок. 730-735 гг.)

Свети свещеномъченик Андрей

Тези светии се родили в Лидийската страна*. В детството си те двамата заедно изучавали науките в една обител, и, като украсявали себе си с всякакви добродетели, все повече и повече се укрепявали във вярата. Като достигнал зряла възраст, свети Ипатий приел монашество. Той се стремил непрекъснато да пребъдва в безмълвие и да работи на Бога. А свети Андрей се посветил на служение на хората: заел място на клирик, станал ревностен проповедник на словото Божие и ревностно поучавал християните в църквата. И двамата се отличавали с голямо въздържание, смиреномъдрие и нелицемерна любов към всички.

Ефеският архиепископ узнал за добродетелния живот на

тези благочестиви мъже и ги повикал при себе си. Не малка полза почерпил той за себе си, като беседвал с тях. Затова той много ги обикнал и направил свети Ипатий, против желанието му, епископ на Азийската църква, като казал:

- Не подобава на такъв светилник да бъде в пустиня, под крина. Той трябва да се намира на светителския престол, за да просвещава църквата с Христовото учение.

Свети Андрей пък той ръкоположил за свещеник. Така възсияли тези двама светии, като просвещавали хората с премъдрото учение и с чистотата на своя живот.

Междувременно гръцкият цар Лъв Исавриян* повдигнал гонение срещу светите икони. Той наредил по цялата империя да ги изхвърлят от Божиите храмове и издал най-строго нареждане никой да не смее да им се покланя. Светите Ипатий и Андрей се въоръжили против иконоборците: убеждавали своето паство да не слуша безбожната царска заповед.

Като чул за това, царят наредил да ги доведат при него и дълго ги убеждавал да се откажат от почитанието на светите икони. Той дори заповядал на своите мъдреци да встъпят в спор с доблестните Христови воини, но с нищо не могъл да ги разколебае. Като ги хвърлил в тъмница, той дълго време ги държал там, като се надявал с това да ги застави да се откажат от убежденията си. Излъган в очакванията си, той заповядал да ги бият без пощада, да смъкнат от главите им косите с кожата, да намажат брадите им със смола, да ги запалят, а след това да запалят на главите им скъпоценните свети икони. Всичко това те претърпели мъжествено и с Божията сила останали живи. След това Лъв заповядал да ги влачат през града. И повлекли светиите за присмех пред всички. Накрая те били заклани като агнета и предали душите си в Божиите ръце, като пострадали за светите икони. Честните им тела

били хвърлени на кучетата да ги изядат, но вярващите тайно ги взели и ги погребали с чест, подобаваща на тези мъченици.

* ***Лидия*** *- област на западния бряг на Мала Азия*

* *Император Лъв III Исавриян царувал от 717 до 741 г.*

В памет на светите епископи Исакий и Мелетий (IV в.)

Светите епископи Исакий и Мелетий. Фрагмент от миниатюра в стара ромейска минология

Преподобните и благочестиви наши отци Исакий и Мелетий били епископи на Христовата Църква. Те и двамата изпълнявали едно и също светителско служение и се отличавали с богобоязливост и християнски добродетели. Тяхно непрестанно дело било да учат народа на Божествените духовни слова и да ходят по Божиите заповеди. И двамата се отличавали с благотворителност, раздавали имуществото си на бедните и се смилявали над тях, като заедно с вещественя

хляб ги насищали и с духовен хляб - поучения и душеполезни наставления. Със своя живот те заслужили дар на чудотворство и починали в мир на старост в различни години, но в един и същи ден.

buditeli.info © 2017